

τῷ 1854 μετέφρασε καὶ τὰς τοῦ Μαρκοῦ «πακτατηρήσεις ἐπὶ τινῶν χωρίων τῆς ὑπὸ Πίου τοῦ Θ' ἐν τῷ μυστικῷ συνεδρίῳ γενομένης τῇ 19 Δεκεμβρίου προσλαλίζας». Μετέφρασε δὲ εἰς τὴν ἰταλικὴν ὁ Μαρκοῦς τὴν τῷ 1848 ἐκδοθεῖσαν «Ἐγκύκλιον ἐπιστολὴν τῆς μίαις, ἀγίας, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξους» ἐκδοὺς αὐτὴν μετὰ τοῦ ἐλληνικοῦ πρωτοτύπου πρὸς ἔλεγχον τῶν ἀλλοδόξων, ὡς ἀνανταγώνιστον ὑπεράσπισιν τῶν τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας ἀρχαίων δογμάτων καὶ ἐθίμων. Τελευταῖον δὲ ἔργον αὐτοῦ κατέλειπε γαλλιστὶ γεγραμμένον, δι' οὗ ἱστορικῶς καταδεικνύει πῶς ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία διέσωσε τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῆς ἀπὸ τῆς κοσμικῆς τῶν αὐτοκρατόρων ἐξουσίας οὐδέποτε ὑποκύψασα εἰς αὐτὴν ὡς ἀδίκως καὶ ἀνκλήθως κατηγορήθη.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΚΤΗΝΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ.—Κατὰ τὰς σημειώσεις τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ὁ ἀριθμὸς τῶν διαφόρων κτηνῶν ἐν Ἑλλάδι πλὴν τῶν Ἰαγίων νήσων κατὰ τὸ 1877 εἶχεν ὡς ἑξῆς:

Πρόβατα	2,104,149
Αἴγες	1,965,894
Βόες	5,886
Ἀγελάδες	48,529
Βούβηλοι	346
Ἴπποι	57,101
Πρόνοι	27,851
Ὄνοι	54,418
Χοῖροι	42,862
Κάμηλοι	69

Ἡ Πελοπόννησος εἶνε ἡ πλουσιωτάτη εἰς πρόβατα διατρέφουσα τοιαῦτα 1,023,737, ἐνῶ ἡ Στερεὰ διατρέφει 879,686 ἡ Εὐβοία μετὰ τῶν Σποράδων 140,376 καὶ αἱ Κυκλάδες 60,350. Ἡ Στερεὰ Ἑλλὰς εἶνε πλουσιωτέρα εἰς ἀγελάδας καὶ βόας διατρέφουσα ἀγελάδας μὲν 26,562 καὶ βόας 2,927, ἐνῶ ἡ Πελοπόννησος 11,725 ἀγελάδας καὶ 1656 βόας. Κατ' ἐπαρχίας ἡ πλουσιωτάτη εἰς πρόβατα εἶνε ἡ Φθιώτις διατρέφουσα 125,680, ἡ Λοκρὶς 101,409, ἡ Ἥλις 132,374 καὶ ἡ τῶν Πατρῶν 108,029. Τὰς πλείστας αἴγας διατρέφει ἡ Καρυστία 102,926 καὶ ἡ Εὐρυτανία 102,752. Εἰς βόας καὶ ἀγελάδας πλουσιώτεροι εἶνε ἡ ἐπαρχία Βονίτιος (4196) Ἀτ-

τικῆς (3850), Φθιώτιδος (3633) καὶ αἱ τῶν Θηβῶν, Εὐρυτανίας καὶ Μεσολογγίου περιέχουσιν ἐκάστη περὶ τὰς 3000. Ἴππους δὲ ἡ Στερεὰ ἔχει τοὺς πλείονας, ἰδίως δ' αἱ ἐπαρχίαι Φθιώτιδος (4793), Λοκρίδος (4373) καὶ Ἀττικῆς (3539). Ὅνους δὲ διατρέφει πλείονας ἡ Κορινθία (4699), ἡ Ἀττικὴ (3312) καὶ ἡ Καρυστία (3024). Χοίρους τέλος ἔχει πλείονας ἡ ἐπαρχία Βονίτης (6728).

* *

Η ΑΛΙΕΙΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ. — Ἐν τῷ βιβλίῳ *la faune de Grèce* ὁ κ. Χελδράιχ περιγράφει ὡς ἑξῆς τὰ τῆς ἀλιείας ἐν Ἑλλάδι. Τὰ ἐργαλεῖα καὶ οἱ διάφοροι τρόποι τῆς ἀλιείας εἶνε οἱ αὐτοὶ σχεδὸν καὶ οἱ τῶν λοιπῶν ἐθνῶν. Ἐκ τῶν τρόπων τῆς ἀλιείας συνηθέστερος εἶνε ὁ διὰ τῆς τράτας. Κατὰ τὴν ἐποχὴν καὶ τὸ εἶδος τῶν ἰχθύων οὓς πρόκειται νὰ ἀλιεύσωσι, μεταχειρίζονται διάφορα εἶδη δικτύων, ἅτινα διακρίνουσι διὰ τῶν ὀνομάτων γρίπος, πεζόβολον, παραγάδι, σαγήνη· μεταχειρίζονται δὲ καὶ τὸν κάμακα ἢ καὶ τὸ ἄγκυστρον. Διὰ τοῦ κάμακος ἡ ἀλιεία ἐκτελεῖται ἐν καιρῷ νυκτός, ἀφοῦ ἐπὶ τῆς πλώρας τοῦ πλοίου ἀναφθῇ πυρὰ περιφάνι ἢ πυροφάνι καλουμένη, καὶ ἡ λάμψις προσελκύει τοὺς ἰχθύας. Κατὰ τὰ ἀβαθῆ ὕδατα, τὰς λιμνοθαλάσσας καὶ τοὺς ποταμοὺς ἰδρύουσι τὰ καλάμωτὰ λεγόμενα, ἅτινα ἀφίνουσι μὲν τοὺς ἰχθύς νὰ εἰσέρχωνται, ἀποτρέπουσι δ' αὐτῶν τὴν ἐξοδὸν· αἱ δὲ λιμνοθάλασσαι ἐν αἷς γίνεσθαι ἡ ἀλιεία αὕτη καλοῦνται βιβάρια. Οἱ ἀλιεῖς ἐνίοτε καταχρώμενοι ῥίπτουσιν ἐν τῷ ὕδατι πρὸς ἀλιεῖαν φυτὰ ναρκωτικὰ ὅπως ζαλίσωσι τοὺς ἰχθύς, μεταχειριζόμενοι πρὸς τοῦτο εἶδος εὐφορβίου κοινοῦ ἐπὶ τῶν βράχων τῶν ἀκτῶν ὅπερ καλοῦσι *φλόμον* ἢ *ψαροβότανον*. Οἱ οὕτως ἀλιευθέντες ἰχθύς εἶνε ἐπικίνδυνον εἰς τὴν υἰεῖαν καὶ διὰ τοῦτο αὐστηρῶς ἀπαγορεύεται ἡ τοιαύτη ἀλιεία ὡς καὶ ἡ διὰ δυναμίτιδος, ἥτις ἐπὶ βλάβῃ μεγάλη καὶ τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ἀλιέων εἰσῆχθη τὰ τελευταῖα ἔτη.

Ἡ ἀλιεία εἶνε πολὺ διαδεδομένη ἐν Ἑλλάδι, ἀναλόγως ὅμως τῆς ἐκτάσεως τῶν ἀκτῶν καὶ τῆς ἀφθονίας τῶν ἰχθύων ἐν τε τῇ θαλάσῃ καὶ ταῖς λίμναις δὲν παράγεται ὠφέλεια ὅση προσεδόκατο, τῶν περὶ ταύτην καταγινομένων μὴ γίνωσκόντων νὰ χρησιμοποιοῦσιν αὐτήν. Πιστοὶ ἰχθύς παρασκευάζονται ἐν τισιν ἐπαρχίαις, ἐν Ἀκαρνανίᾳ, Αἰτωλίᾳ, Εὐβοίᾳ κλ. ὡς ἐγγέλυς, κέφαλοι, σαρδέλλαι, σκόμβοι, ῥέγκαι καὶ ἄλλα τινὰ ἀλλ' ἢ τούτων παρασκευὴ εἶνε τόσον μικρὰ ὥστε δὲν ἀρκεῖ εἰς τὴν κατανάλωσιν τοῦ τόπου καὶ μεγάλη οὕτω γίνεται εἰσαγωγὴ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ· ἡ συστηματικὴ κατασκευὴ τῶν παστῶν τούτων ἰχθύων θὰ ἦτο μεγάλῃς ὠφελείας πάροχος. Ἐν Μεσολογίῳ καὶ Κερκύρᾳ παρασκευάζουσιν αὐγοτάραχον ἐκ τῶν ὠν τῶν κερφάλων ἰδίᾳ, ἀλλὰ καὶ τούτου ἡ παραγωγὴ εἶνε πολὺ μικρά.

* *

ΦΑΡΜΑΚΟΝ ΛΥΣΕΗΣ. — Ἀναγράφομεν ἐνταῦθα ἐπίσης ἐκ τοῦ αὐτοῦ βιβλίου τοῦ κ. Χελδράιχ, χάριν περιεργίας ὅτι οἱ μοναχοὶ τῆς μονῆς *Phare-*

ρωμένης ἐν τῇ νήσῳ Σαλαμῖνι μεταχειρίζονται κατὰ τῆς λύσεως φάρμακον ὅπερ θεωροῦσιν ἀλάνθαστον. Τὸ παρέχουσιν ἐσωτερικῶς εἰς τοὺς δηχθέντας ὑπὸ λυσσῶντος κυνὸς ἀφοῦ ἐννοεῖται καυτηριάσῃ τὴν πληγὴν. Τὸ φάρμακον τοῦτο εἰς κόβιν διδόμενον σύγκειται ἐκ τοῦ φλοιοῦ τῆς ῥίζης φυτοῦ τινος τῆς τάξεως τῶν Ἀσκληπιαδῶν, κοινοῦ ἐν Ἀττικῇ, καὶ ἐκ τῶν ἀπεξηραμένων σωμάτων εἰδους κανθαρίδων συγγενῶν πρὸς τὰς κανθαρίδας τῶν ἐκδορίων.

* *

*

Ἡ ΕΝ ΜΙΣΘΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ. — Μεταξὺ τῶν 16 πανηγύρεων τῶν τελευ-
μένων καθ' ὅλον τὸ κράτος κατὰ τὴν μῆνα Αὐγούστου, βεβαίως ἐπιφανῇ θέ-
σιν κατέχει ἡ ἐν Μισθρᾷ, ἀπὸ τῆς 22 ἀρχομένη καὶ μέχρι τέλους Αὐγού-
στου παρατεινομένη, διὰ τε τὴν διάρκειαν, τὸ πλῆθος τῶν πανηγυριζομένων
καὶ ἐμπορευομένων, καὶ τῶν ἐμπορευμάτων τὸ πολυποίκιλον.

Ἡ πανήγυρις αὕτη ἀνάγουσα τὴν ἀρχὴν εἰς τοὺς πρὸ τῆς παλιγγενεσίας
τοῦ ἔθνους χρόνους, καὶ παρὰ τῷ τότε μὲν ἀκμάζοντι καὶ μεγάλως ὑπὸ τῶν
Τούρκων τιμωμένῳ, νῦν δὲ κατεργημένῳ Μισθρᾷ γιγνομένη, ἐτελέσθη καὶ
κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο μεθ' ἱκανῆς ζωηρότητος, ὡς διηγεῖται ἡ ἐν Σπάρτῃ ἐκ-
δομένη ἐφημερίς *Πελοποννησιακὸς Ἀστήρ*, καὶ τοι τὸ νόμισμα σχετικῶς
εἶχε φυγαδευθῇ τῶν χειρῶν τοῦ λαοῦ.

Τὴν πανήγυριν ταύτην ἐπεσκέψαντο περὶ τὰς 35000 ἀνθρώπων ἑκατέ-
ρου τῶν γενῶν· 10,000 ἐκ τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν καὶ 25,000 Λακεδαιμο-
νίων· τούτων οἱ πολλοὶ προσῆλθον χάριν πωλήσεως ἢ ἀγορᾶς παντοειδῶν
πραγμάτων ἢ ζώων· τινὲς θάλας χάριν, καὶ τινες ὡς ἐκ τῆς συνηθείας. Τὰ ἐμ-
πορεύματα τῆς πανηγύρεως ἦσαν ποικίλα ἐμπορικὰ εἶδη, κυρίως ὅμως ζωη-
ρὰν καθίστα τὴν πανήγυριν ἡ ἀγορὰ καὶ ἡ πώλησις τῶν ζώων, ἵππων, βοῶν,
ὄνων καὶ ἡμιόνων.

Τὸ ὅλον ποσὸν τοῦ κυκλοφορήσαντος νομίσματος ἀνῆλθεν εἰς 456,000
δραχμῶν κατὰ τὸν ἐξῆς πίνακα· 10,000 δραχ. εἰς χαλκᾶ, 11,000 εἰς χρυσᾶ
καὶ ἀργυρᾶ κοσμήματα καὶ σκεύη, 80,000 εἰς τὰ κυρίως ἐμπορικὰ εἶδη,
30,000 εἰς οἶνον καὶ ἐδώδιμα, 25,000 εἰς ὅλα τὰ λοιπὰ εἶδη τὰ ἀνωτέρω
μνημονευθέντα καὶ 300,000 εἰς ἀγορὰν ζώων ὧν ὁ ἀριθμὸς ἀνέρχεται εἰς
1500, ἐξ ὧν 1300 ἐπωλήθησαν δημοσίᾳ καὶ 200 λάθρα, ὅπως μὴ ἀποτί-
σωσιν οἱ κτήτορες αὐτῶν τὸν κεκανοτισμένον δημοτικὸν φόρον.

Ὁ δῆμος Σπάρτης εἰσέπραξεν ἐκ παντοειδῶν φόρων, οὓς ἔχει ἐπιβάλλει εἰς
τοὺς ἐμπορευομένους δραχ. 4546· ἦτοι 2000 ἐκ φόρου τῶν ζώων, 1346 ἐξ
ἐνοικιάσεως τῶν παραπηγμάτων τῶν τε ὑποδομημένων (μπεζεστένι) καὶ τῶν
ξύλινων καὶ 1200 ἐκ τῶν φορολογηθέντων ἐμπορευμάτων.

* *

*

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΣΛΑΥΟΙ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ. — Ἐν τῷ γερμανικῷ γεω-
γραφικῷ περιοδικῷ τοῦ ἀοιδίου Πετερμάννου Mittheilungen δημοσιεύε-
ται, διητριβῇ μετὰ στατιστικῶν πινάκων ἀναφερομένων εἰς τοὺς κατοίκους

τοῦ σκντζακίου Σερρών, ἥτις ἀποτελεῖ μέρος στατιστικοῦ συγγράμματος περὶ Μακεδονίας, περὶ ὃ κατέγεινε δεκαπέντε ἄλλα ἔτη ὁ γνωστὸς ἀπώστολος τοῦ σλαβισμού Βέρκοβιτς. Κατὰ τοῦτον μόνον τὰ Μακεδοχώρια, ἥτοι ἡ ἀρχαία Χαλκιδική, εἶνε ἐλληνικὰ ἀμιγῆ· ἐν τῷ διαμερίσματι Ζίχνης οἱ Ἕλληνες εἶνε ἡ ἐπικρατοῦσα φυλή, ἐν δὲ Σέρραις καὶ Δράμῃ οἱ Βούλγαροι· ἐν τῷ παραλίῳ διαμερίσματι Πράβιστα οἱ Ἕλληνες εἶνε ὀλιγώτεροι, ἐν δὲ τῷ ἐσωτερικῷ ἐκλείπουσι τελείως. Οἱ Τούρκοι εἶνε πανταχοῦ οἱ ἐλάχιστοι, ἐν δὲ τοῖς διαμερίσμασι Νευροκόπης καὶ Ῥασλόγ ὑπάρχουσι σχεδὸν μόνον Βούλγαροι. Κατὰ τὴν ἀγγλικὴν Ἀκαδημειαν βεβαίως δὲν δύναται νὰ νομιθῇ ὅτι οἱ ἀριθμοὶ τῶν Ἑλλήνων εἶνε ὑπερβολικοί, ἀπ' ἐναντίας εἶνε καταφανὴς ἡ ὑπὲρ τῶν Βουλγάρων μεροληψία ἐν τοῖς πίναξι τούτοις.¹

* *

*

ΙΑΤΡΟΙ ΚΑΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΕΝ ΡΩΣΙΑ.—Πολλοὶ ἐκ τῶν ὁμογενῶν ἡμῶν ἀγνοοῦσι πιθανὸν τὴν μεγίστην πρόοδον ἣν ἔσχον κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσαετηρίδα αἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἐν Ῥωσίᾳ εὐμόρφου φύλου ἐν τῇ ἀνωτάτῃ παιδείᾳ. Τὸ πανεπιστήμιον τῆς Ῥωσίας κυρίως, τῆς Γερμανίας δὲ καὶ Ἑλβετίας ἐν μέρει γέμουσι νεανίδων Ῥωσίδων ἐκπαιδευομένων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν τῇ ἱατρικῇ σχολῇ· πολλὰς δὲ ἤδη ἀσκληπιίδας ἔχει ἡ χώρα τῶν Μουσχοβιτῶν αἵτινες ἐξασκοῦσι τὸ ἐπάγγελμα τῶν κυρίως ἐν ταῖς μικραῖς πόλεσι καὶ κωμοπόλεσι· μεγίστην δὲ ὑπηρεσίαν προσήνεγκον κατὰ τὸν σύγχρονον ἀγῶνα διότι πολλὰ αὐτῶν μετὰ τῆς ἰδιαζούσης τῷ εὐμόρφῳ φύλῳ στοργῆς περιέθαλπον τοὺς ἐν τῷ στρατῷ ἀρρώστους. Καὶ ὁμῶς ἐκδίδεται αἰφνης κατ' αὐτὰς δρακόντειος νόμος δι' οὗ ἀπαγορεύεται τοῦ λοιποῦ ταῖς γυναῖξιν ἡ ἐξάσκησης τοῦ ἐπαγγέλματος τῶν παίδων τοῦ Ἰπποκράτους. Δύναται τις νὰ φαντασθῇ τὴν θέσιν τῶν δυστήνων τούτων γυναικῶν καὶ τὴν ἀθυμίαν ἐκείνων αἵτινες προὔτιθεντο κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο νὰ ἐπιληφθῶσι τῆς ἐκμαθήσεως τῆς ἱατρικῆς, αἱ πλεῖστοι τούτων ὡς ἀγγέλλει ὁ τύπος τῆς Ῥωσικῆς πρωτευούσης μένουσι κατὰ τὸ παρὸν ἄνευ πόρου ζωῆς ἐστέρημένοι δὲ καὶ τῆς ἐλπίδος αἰσιωτέρου μέλλοντος. Ταῦτα ὡς ἄδεται σχέσιν ἔχουσι πρὸς τὰ κατὰ τοῦ σοσιαλισμοῦ λαμβανόμενα μέτρα καθ' ὅτι ὁ σοσιαλισμὸς ἔχει πολλοὺς ὁπαδοὺς ἐν τῇ χορείᾳ τῶν θηλέων Ἀσκληπιιδῶν ἐν Ῥωσίᾳ. Ὅπως δὴ ποτε τὸ μέτρον τοῦτο ἐνεποίησεν αἰσθησιν, κατεκρίθη δὲ ὑφ' ἀπάσης τῆς ἐγκρίτου Ῥωσικῆς δημοσιογραφίας. Οἱ σοσιαλισταὶ ἐν τούτοις δὲν παύονται δεικνύοντες σημεῖα ὑπάρξεως, ὅτε μὲν ποιοῦντες τκραχὰς ἐν τοῖς δεσποτηρίοις ἐνθα κατακρατοῦνται, ὡς συνέβη τοῦτο ἐσχάτως ἐν τῷ ἐν Ὁδησσῷ δεσποτηρίῳ ἐνθα αἱ ἐν αὐτῷ γυναῖκες ἐπὶ πολιτικοῖς ἐγκλήμασι κατηγοροῦμεναι (πολιτίτζε-

¹ Ἀκριβεστάτας εἰδήσεις περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Ἑλλήνων, Βουλγάρων καὶ Τούρκων περιέχουσι τὰ Μακεδονικὰ ἥτοι περιήγησις τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἐπαρχιῶν Δράμας, Ζίχνης καὶ Ἐλευθερουπόλεως ὑπὸ Ν. Γ. Φιλιππίδου μακεδόνα, καταχωρηθέντα ἐν τῷ Παρνασσῷ τόμ. Α', σελ. 123 καὶ 286. Πρὸς καὶ τόμ. Β', σελ. 405.

σκιγλή προεστούπνιτση), ἔθραυσαν τὰς ὑάλους τῶν παραθύρων των, διότι ἐτιμωρήθη μία ἐκ τῶν συνενόχων αὐτῶν. Ἀφ' ἐτέρου τὸ πρῶτον ἤδη ἀναφαίνονται στάσεις ἐργατῶν, ἐν αἷς πασίδηλος εἶνε ὁ δάκτυλος τῶν σοσιαλιστῶν. Ἐν τινι σιδηρουργικῷ ἐργοστασίῳ ἐκ τῶν μεγίστων ἐν Ῥωσίᾳ, κατ' ἐντὸς 3,000 περίπου ἐργάζετο ἐστασίασαν καταπαύσαντες τὴν ἐργασίαν καὶ ἀπαιτοῦντες δι' ἀπειλῶν αὐξήσιν τοῦ μισθοῦ. Μόλις δὲ ὁ στρατός καὶ αἱ ἀρχαὶ προσκληθεῖσαι ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τοῦ ἐργαστηρίου ἠδυνήθησαν μετὰ πολλῶν μόχθων καὶ κόπων νὰ καθητυχάσωσι τοὺς στασιάζαντας ἀφοῦ προηγουμένως συνελήφθησαν πολλοὶ ἐξ αὐτῶν.

Κ. Α. Π.

* *

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΤΟ ΕΝ ΜΟΣΧΑ ΠΡΩΤΟΝ ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ. — Ἐν ταῖς ἐν Μόσχᾳ ἐκδιδομέναις Εἰδήσεσι τοῦ ἐν Μόσχᾳ δημαρχείου (Ἰσθέςτιγλα Μοσκόβσκοϊ Γοροτσκόϊ Ντούμη), ὁ ῥώσος ἀρχαιολόγος Α. Μαρτίνοβ καταχώρισε λίαν περιέργους ἀρχαιολογικάς ἐκθέσεις περὶ τῶν ὁδῶν τῆς ἀρχαιοπάτης ταύτης κοιτίδος τῶν Μοσχοβιτῶν. Μεταξὺ ἄλλων περιέργων ἀναφέρεται ὅτι μία τῶν ὁδῶν τῆς Μόσχας μέχρι τοῦδε ὀνομάζεται Ἰστερίνσκιη, περεούλσκι. Τίς ἠδύνετο νὰ φαντασθῇ ὅτι τὸ ὄνομα τῆς Ἰστερίνσκιη ταύτης ὁδοῦ εἶνε Ἑλληνικῆς καταγωγῆς. Ἴδου τίνι τρόπῳ ἐξηγεῖ τοῦτο ὁ κ. Μαρτίνοβ. Ἐν τῇ θέσει ταύτῃ κειμένη παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ μονῇ ἀριστερόθεν πρὸς τὸ Κρεμλίον, ἐν σκολιᾷ ὁδῷ ὑπῆρχεν τὸ πρῶτον ἐν Μόσχᾳ ἰδρυθὲν καφενεῖον, ἐνθα κατὰ τὰς ἐορτασίμους ἡμέρας συνηθροίζοντο οἱ ἐκεῖ παρεπιδήμουντες Ἕλληνες, συζητοῦντες περὶ τῶν ἐμπορικῶν αὐτῶν ὑποθέσεων, ἔτρωγον διάφορα φαγητά, ἔπινον οἶνον θερμόν, καφέ καὶ ἐκάπνιζον. Τὴν συνέλευσιν ταύτην ἀπεκάλουν οἱ Ἕλληνες Ἑστιάτοριον· ἀλλ' οἱ Ῥῶσοι ταχέως παρεμόρφωσαν τὴν ξέναν λέξιν καὶ ἤρξαντο ἀπακαλοῦντες ὅπως τὸ καφενεῖον τοῦτο οὕτω καὶ τὰ λοιπὰ ὅμοια αὐτῷ ξενοδοχεῖα καὶ πανδοχεῖα ἰστέριγλη καὶ μεταγενέστερον ἀβστέριγλη. Κατὰ τῷ 1773 ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ὑπῆρχεν ἤδη οἶνοπνευματοπωλεῖον (καμπάκ) ὀνομαζόμενον Ἀβστέριγλα Βέτσοναγλα· ὥστε τὴν ἐν τῇ μάτουςκα Μοσκβὰ εἰσαγωγὴν τῶν πανδοχείων, καφενείων καὶ τῶν τούτοις ὁμοίων, οἱ Ῥῶσοι ὀφείλουσι τῷ Ἑλληνισμῷ.

Κ. Α. Π.

* *

ΚΑΠΝΟΣ ΕΝ ΡΩΣΙΑ. — Κατ' ἐπισήμους στατιστικὰς τὸ ποσὸν τοῦ καπνοῦ ὃ ἐσχάτως ἐξάγει ἡ Ῥωσία πρὸς μεγίστην ζημίαν τῶν ἐν Ἀνατολῇ καπνοφυτειῶν καὶ καπνεμπόρων, οἵτινες ὡς γνωστὸν οἱ πλεῖστοι τυγχάνουσιν ὄντες Ἕλληνες, ἔχει ὡς ἐξ ἧς· σημειωτέον δ' ὅτι ἤδη ὁ τῆς Βεσσαραβίας καὶ τοῦ Ῥωσικοῦ Κουκάσου οὐδόλως εἶνε ὑποδεέστερος τοῦ ἐλληνικοῦ καὶ τοῦ ὀθωμανικοῦ. Ἡ ἐπαρχία τοῦ Τζεργίγοβ παράγει κατ' ἔτος 916,000 πούτια, ἡ Πολτάβσκαγλα 659,000, ἡ Βεσσαράμπσκαγλα 500,000, ἡ Σαμέρσκαγλα 120,000, ἡ Βορόνιζσκαγλα 49,000, ἡ Χάρκοβσκαγλα 46,000, ἡ Ταβρίτζεσκαγλα 37,000, ἡ Τομπόβσκαγλα 36,000, ἡ Βολένσκαγλα 30,000, ἡ Σαράτοβσκαγλα

20,000, ἡ *Ποδόλσκαγλα* 18,000 καὶ ἡ *Τούλσκαγλα* 15,000. Μετὰ τοῦ Κεσ. κάσου ἡ Ῥωσία παράγει κατ' ἔτος ἤδη 3,102,000 πούτιων καπνοῦ διαφόρων ποιότητων, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὅμως τῆς ἐσχάτης ποιότητος. Κ. Α. Π.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ. — Ἐν Ἰταλίᾳ ἀπεφασίσθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς παιδείας ἡ ἱδρυσις δύο γυναικείων πανεπιστημίων, τοῦ μὲν ἐν Ῥώμῃ τοῦ δὲ ἐν Φλωρεντίᾳ. Ἡ διάρκεια τῶν σπουδῶν ἔσται τετραετής, τὸ δὲ πρόγραμμα θὰ περιλάβῃ τὰ καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς πανεπιστημίοις διδασκόμενα μαθήματα. Αἱ ἀποπερατοῦσαι τὰ μαθήματα θὰ ὑποβάλλωνται εἰς ἐξετάσεις καὶ θὰ λαμβάνωσι πτύχιον διδάκτορος.

— Ἐν τῇ νέᾳ ἐκδόσει τοῦ γαλλικοῦ λεξικοῦ τῆς Ἀκαδημείας ὑπάρχουσι 2200 λέξεις νῦν τὸ πρῶτον εἰσαγόμεναι εἰς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν καταργοῦνται δὲ 300.

— Ὁ ἐν τῷ *College de France* καθηγητῆς τῆς Περσικῆς Chodzko ἠγόρασεν ἐν Τεχεράνῃ περσικὸν χειρόγραφον περιέχον 33 ἀρχαῖα ἱστορικὰ δράματα ἅτινα ἐδωρήσατο τῇ Ἐθνικῇ Βιβλιοθήκῃ τῶν Παρισίων. Ἐκ τούτων μεταφράσας εἰς τὸ γαλλικὸν ἐξέδωκε πέντε ἐπιγράψας αὐτὰ *Θέατρον περσικόν, ἐκλογὴ τεαζιῆ ἢ δραμάτων*.

* *

ΑΠΟΓΡΑΦΙΚΑ. — Ἐν τῇ μεγάλῃ Βρεττανίᾳ ἐκδίδονται σήμερον 1885 ἐφημερίδες καὶ 818 περιοδικὰ ἥτοι ἐν συνόλῳ 2703, ὧν 486 ἐφημερίδες καὶ 598 περιοδικὰ ἐν Λονδίνῳ. Τῶν ἐφημερίδων 542 εἶνε φιλελεύθεραι, 331 συντηρητικαί, 71 συντηρητικαὶ φιλελεύθεραι καὶ 941 οὐδέτεραι. Τῶν δὲ περιοδικῶν 398 καταγίνονται περὶ ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα. Εἰκονογραφημέναι ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ ἐκδίδονται 827, ὧν 33 μετὰ χρωματιστῶν εἰκόνων.

— Κατὰ τὴν *République Française*, τεραστίς εἶνε ἡ διάδοσις τῶν ἐργασιῶν τοῦ γνωστοῦ οἴκου τῶν ἐκδοτῶν Hachette καὶ συντροφίας. Ὁ οἶκος οὗτος λέγεται ὡν ὁ τὰς εὐρυτάτας ἔχων ἐν τῷ κόσμῳ βιβλιοπωλικὰς σχέσεις· ἔχει γύρον 15,000,000 φράγκων, δημοσιεύει ἐν βιβλίον καθ' ἑκάστην, ἔχει 5000 ἐργάτας καὶ ὑπαλλήλους καὶ ἐξάγει 200,000 δέματα βιβλίων ἐτησίως.

Σελ. 453 στ. 17 γρ. ἐλαστικός. — 458 σημ. 1 φυτικῶν. — 568, 5 κάτ. 81, 9. — 569, 31 ἀπλοὶ στιχουργοί. — 571, 9 ἀντικαταστάσει, — 30 ποικιλίαν σπονδαίου οὖς, — 34 (Ἰαμβοὶ καὶ τροχαῖοι). — 575, 1 προσάδωνται. — 576, 43 τεμνόμενοι, — 578, 5 ἀγνοίᾳ των, — 44 αἶσθημα, ἕνα ῥυθμὸν ἀσπαζόμενον, δυσαρρεστέται. — 579, 39 λόγον τὰς. — 580, 5 ἄλλον, — 8 ἐξ αλ. π. τὸ ὡς, — 30 οἰκειότεροι πρὸς, — 31 ἐαυτῶν, ἀντὶ, — 35 ἐξ αλ. τὸ των. — 581, 43 ποιοῦνται. — 643 καὶ 712 ἐν ὑποστμ. ἀντὶ 582 γραπτ. 549. — 723, 40 ἡνΩγλει. — 725, 30 μελλούσας. — 730, 34 γρ. δέκα ἄρχοντες οἱ τὴν ἐπιστάσιαν τῶν ἱερέων καὶ ὠρισμένων τινῶν θυσιῶν ἔχοντες, φροντίζοντες δὲ κτλ. — 731, 40 διὰ ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς, ἀλλὰ μᾶλλον εἰκὼν τις ἢ τρίπους κτλ.